ਭਾਰਤੀ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ
ਬਨਾਮ
ਕੋਚੀ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2879-2880 ਦੇ 2018)
ਮਾਰਚ 15, 2018

[ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2015: ਧਾਰਾ 26 – ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ – ਧਾਰਾ 36 (ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ), ਇਸ ਦੇ ਸੋਧਿਤ ਰੂਪ ਜਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ, ਜੋ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ – ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਐਵਾਰਡ ਦੀ ਪਾਸਿੰਗ – ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਐਵਾਰਡ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ – ਐਵਾਰਡ ਕਰਜ਼ਾਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ – ਐਵਾਰਡ ਕਰਜ਼ਾਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਐਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੋਕ ਲੱਗੇਗੀ – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 36 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਐਵਾਰਡ ਦਾ ਕਾਰਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ – ਅਪੀਲ ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਕੇਵਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ – ਹੋਰ, ਧਾਰਾ 36 ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਕਿ "ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ" ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ – ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 36 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ – ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 – ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 34.

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ: ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 25]

1.2 ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ 'ਪਰ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਭਾਗ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ 'ਪਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਹਰਾਈ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ 'ਪਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਉਕਤ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਜੋ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ...” ਇਹ ਹੈ ਕਿ: (1) “ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ” ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਸੰਦਰਭ

ਵਿੱਚ ਜਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; (2) ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਨੂੰ” ਹੈ ਅਤੇ “ਸੰਬੰਧਿਤ” ਨਹੀਂ; ਅਤੇ (3) ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜੋ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, “...ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ” ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਸੰਬੰਧਿਤ” ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ “ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ” ਅਤੇ “ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ” ਦਾ ਜਿਕਰ ਗੁੰਮ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ “ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੀ ਜਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸ਼ਬਦ “ਨੂੰ” ਅਤੇ “ਸੰਬੰਧਿਤ” ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦਾ ਜਿਕਰ, ਜੋ ਪੰਜਵੀ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਚੂੰਕਿ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ "ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ" ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ “ਸੰਬੰਧਿਤ” ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੁੰਮ ਹੈ ਉਹ ਹੈ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਕਰ। ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਕੇਵਲ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਦੂਜਾ ਭਾਗ “ਸੰਬੰਧਿਤ” ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ। ਨਾਲ ਹੀ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਦੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਹਿਮਤ" ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਲਈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਗ, ਜਿੱਥੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਕਿ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਕੀ ਹੈ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਹੈ 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦਾ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ "ਸਬੰਧਤ" ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ। ਅਨੁਭਾਗ 26, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿੱਚ - ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਆਰਬਿਟਰਲ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਹਿਮਤ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ (ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਾਂਗ), ਇਹ ਹੋਣਾ ਸੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਸੋਧ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸ਼ਰਤ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ "ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ[ਪੈਰਾ 23-25]

1.3 ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰਥੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 1996 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਮਧਿਆਸਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ 1996 ਦੇ ਅਸੋਧਿਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਅਰਜਿਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਅਨਿਵੇਸ਼ਿਤ, ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

[ਪੈਰਾ 32-34]

1.4 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਟੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ, ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸਨ? ਕੀ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ "ਕਾਰਜਾਵਾਈ" ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਅਤੇ "ਕਾਰਜਾਵਾਈ" ਵੱਖਰੇ ਸੰਕਲਪ ਹਨ, "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਮੌਲਿਕ ਹੈ ਅਤੇ "ਕਾਰਜਾਵਾਈ" ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੈ।

[ਪੈਰਾ 39]

1.5 ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਭੇਜਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਧਾਰਾ 32(1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਇਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 32(2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਇਨਾਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਇੱਕ ਥੀਸਿਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਇਨਾਮ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ, ਅਜਿਹਾ ਇਨਾਮ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ "ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਮੌਲਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਫਿਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਾਵਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਔਪਚਾਰਿਕ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ, ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਜਾਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ XXI ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ LXI, ਨਿਯਮ 5 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜਾਵਾਈ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਜਾਵਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਜਾਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36, ਜਿਵੇਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਧਾਰਾ 34 ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ

ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ. [ਪੈਰਾ 40-42]

1.6 ਧਾਰਾ 36, ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿਰਫ ਇਕ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਇਕ ਪੰਜਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਪਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। [ਪੈਰਾ 43]

1.7 ਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ" ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਸੰਕੇਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ 36 ਨੇ ਇਕ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਸਟੇ (ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਇਨਾਮ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਕੇ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36 ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾਸ 45-46]

1.8 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਵਾਕ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਤੇ ਉਹੀ ਹਨ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। [ਪੈਰਾ 48]

1.9 ਚੂੰਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਕੇਵਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 21 ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨਾ ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਉਸ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤਾ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਦਲਾਅ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਲਈ ਬੱਧ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਨਕਾਰੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤਰਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 55]

1.10 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ 7 ਮਾਰਚ, 2018 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਦੇ

ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 87 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਗਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ 'ਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਧਾਰਾ 87 ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਅਸਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 28 ਅਤੇ 34 'ਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੋਧ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "...ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ ਹੁਣ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੇ ਖੁਦ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਾਈਪਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਵਧੀਆ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਨਾਲ, ਜੋ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ 1996 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। 246ਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।[ਪੈਰਾ 57]

1.11 ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 8374-75 ਦੇ 2017 ਅਤੇ 8376-78 ਦੇ 2017 ਵਿੱਚ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਆਈ. ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਚੁਣੌਤੀਯੁਕਤ ਫੈਸਲਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਇਨਾਮ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਫ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਇਨਾਮ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੌਇੰਟ ਵੈਂਚਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 6,74,25,546.57 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ WWIL ਹੈ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਚੈਂਬਰ ਸਮਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਇਨਾਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, WWIL ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। WWIL, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। [ਪਾਰਾ 58-60]

1.12 ਭਾਵੇਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਹੀ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਇਨਸਾਫ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਨਸਾਫ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਉੱਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 61]

ਮਿਲਕਫੂਡ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਆਈਸ ਕਰੀਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (2004) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 288 : [2004] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 854; ਥਿਸੇਨ ਸਟਾਲਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1999) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 334 : [1999] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 461; ਐਨ.ਐਸ. ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਗੋਆ (2003) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 56 : [2003] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 69 – ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਗਰਿਕਾਪਾਤੀ ਵੀਰਾਯਾ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਸੁਬਿਆਹ ਚੌਧਰੀ [1957] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 488; ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਸਟੀਲ ਅਤੇ ਫੈਬ੍ਰੀਕੇਸ਼ਨਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ (2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 540; ਓ.ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ. ਬਨਾਮ ਸਾਵ ਪਾਈਪਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (2003) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 705 : [2003] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 691; ਓ.ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ.

ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਵੈਸਟਰਨ ਗੇਕੋ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟੇਡ (2014) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 263 : [2014] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 5; ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ (2012) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 244; ਭਗਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕੁਮਾਰ [1969] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. (ਸੁਪਲ) 30 : [1988] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1034; ਹਿਤੇਂਦਰਾ ਵਿਸ਼ਨੂ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾ□ਟਰ (1994) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 602 : [1994] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 360; ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਕ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਢੋਲੇਰਾ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1967) 1 ਐਲ.ਐਲ.ਜੇ. 434; ਕਲਾਵਤੀ ਦੇਵੀ ਹਰਲਾਲਕਾ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. (1967) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 833; ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, (1955) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 893; ਰਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਸ. ਰੇਂਗਨ ਚਾਰੀ [1969] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 65; ਲਾਲਾ ਸੋਨੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਹੰਸਰਾਜ ਨਾਥੂਰਾਮ, (1971) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 721 : [1971] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 815; ਨਰਹਰੀ ਸ਼ਿਵਰਾਮ ਸ਼ੇਟ ਨਰਵੇਕਰ ਬਨਾਮ ਪੰਨਾਲਾਲ ਉਮੇਦੀਰਾਮ (1976) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 203: [1976] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 149; ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਏ.ਈ. ਰਾਲੀਆ ਰਾਮ (1964) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 164; ਐਨ.ਬੀ.ਸੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੇ.ਜੀ. ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ., (2010) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 458 : [2010] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1099; ਸਨੇਹਦੀਪ ਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾ□ਟਰ ਸਮਾਲ-ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਡਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ., (2010) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 34 : [2010] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 76; ਰਾਜ ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਨੂ ਰਾਮਚੰਦਰਾ (1961) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 26; ਵਰਕਮੈਨ ਬਨਾਮ ਫਾਇਰਸਟੋਨ ਟਾਇਰ ਅਤੇ ਰਬੜ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ. (1973) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 813 : [1973] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587; ਹਮੀਦ ਜੋਹਰਨ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਸਲਾਮ, (2001) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 573: [2001] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 469; ਰੀਜਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਦੁਬੇ [1976] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 540; 4ਕਨਿਆਕਾਰ ਬਨਾਮ ਏ.ਏ. ਕੋਠਲਾਦਚਾਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2004) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 469: [2004] 4 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 638; ਆਰ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਪਦਮਿਨੀ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ (1995) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 630 : [1995] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 715; ਫਿਊਰਸਟ ਡੇ ਲਾਸਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜਿੰਦਲ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (2001) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 356 : [2001] 3 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 479; ਸੇਕੋ ਫੋਰੇਕਸ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. (2005) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 717 : [2005] 5 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 302; ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ ਬਨਾਮ ਅਨਿਰੁਧ ਗਜਰੂਪ (2009) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 462; ਓ.ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ. ਬਨਾਮ ਵੈਸਟਰਨ ਗੇਕੋ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟੇਡ (2014) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 263 : [2014] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ1; ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਮਾਰਕਸ ਆਇਲ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਬਨਾਮ ਗੇਲ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਿਟੇਡ (ਪਹਿਲਾਂ ਗੈਸ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ) 2017 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ 1024 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ ਕਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਕੇ.ਡਬਲਿਊ. ਬਨਾਮ ਸਰ ਫ੍ਰੈਡਰਿਕ ਸਨੇ ਅਤੇ ਸਾਥੀ (1984) 2 ਡਬਲਿਊ.ਐਲ.ਆਰ. 340; ਐਲ'ਓਫਿਸ ਚੇਰੀਫੀਅਨ ਦੇਸ ਫਾਸਫੇਟਸ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯਾਮਾਹਾ-ਸ਼ੋਵਹਿਨ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ. (1994) 1 ਏ.ਸੀ. 486 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1999] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 461 ਵੱਖਰਾ ਪੈਰਾ 7

ਏ [2003] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 69 ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 7_{NONE}

[2004] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 854 ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 7_{NONE}

[1957] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 488 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 7_{NONE}

(2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 540 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 8_{NONE}

ਬੀ [2003] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 691 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 12_{NONE}

[2014] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 12_{NONE}

[1969] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 244 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 13_{NONE}

[1988] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1034 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 17_{NONE}

ਸੀ [1994] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 360 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 25_{NONE}

[1967] 1 ਐਲ.ਐਲ.ਜੇ. 434 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 27_{NONE}

[1967] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 833 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 27_{NONE}

[1955] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 893 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 28_{NONE}

ਡੀ [1969] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 65 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 28_{NONE}

[1999] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 461 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ. ਪੈਰਾ 38_{NONE}

[2003] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 69 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 38_{NONE}

[2004] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 854 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 38_{NONE}

ਈ [1971] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 815 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 42_{NONE}

[1976] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 149 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 42_{NONE}

[1964] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 164 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 43_{NONE}

[2010] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 109 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 43_{NONE}

ਐਫ [2010] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 76 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 43_{NONE}

[1961] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 26 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 44_{NONE}

[1973] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 44_{NONE}

[2001] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 469 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 48_{NONE}

ਜੀ [1976] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 540 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 48_{NONE}

[2004] 4 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 638 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 51_{NONE}

[1995] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 715 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 54_{NONE}

[2001] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 479 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 54_{NONE}

ਐਚ [2005] 5 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 302 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 54NONE

(2009) 9 SCC 462 ਨੇ ਪੈਰਾ 54 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈNONE

[2014] 12 SCR 1 ਪੈਰਾ 54 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

NONE

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2879-2880 ਦੇ 2018

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਐਟ ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਤਾਰੀਖ 22.06.2015 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਐਕਜੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਐਲ) ਨੰਬਰ 2482 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਚੈਂਬਰ ਸਮਨ ਨੰਬਰ 1532 ਦੇ 2015 ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ 22.06.2015 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਐਕਜੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਐਲ) ਨੰਬਰ 2481 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਚੈਂਬਰ ਸਮਨ ਨੰਬਰ 1530 ਦੇ 2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 14.06.2016 ਤੋਂ।

ਨਾਲ

ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 2881, 2882, 2883-2884, 2885-2886, 2887-2889, 2890-2891 ਅਤੇ 2892 ਦੇ 2018।

ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਸੀ.ਏ. ਸੁੰਦਰਮ, ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸਵਨਾਥਨ, ਪੀ. ਚਿਦੰਬਰਮ, ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਡਾ. ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਨੂ ਸਿੰਘਵੀ, ਅਰੁਣ ਵਰਮਾ, ਮਿਸ. ਵਿਭਾ ਦੁੱਤਾ ਮਖੀਜਾ, ਨੀਰਜ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਸੱਜਨ ਪੂਵੈਯਾ, ਡੀ. ਐਡਵੋ., ਮਿਸ. ਗੁਨਜੀਤ ਕਾਕੜੋਗਰਾ, ਇੰਦਰਨੀਲ ਦੇਸਮੁਖ, ਆਦਿਤਿਆ ਮਹਿਤਾ, ਜਾਰਜ ਵਰਗੀਜ, ਵਿਨੀਤ ਰੂਇਆ, ਮਿਸ. ਨਿਸ਼ਾ ਕੇ. ਨਿਕੀਥੀਨਾ, ਅਰਜੁਨ ਸ੍ਰੀਵਾਗਸ, ਮਿਸ. ਪੂਰਨਿਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਮਿਸ. ਬਿਹੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਭਿਨੈ ਮੁਜੇਰੀ, ਸਿੱਧਾਂਤ ਬਕਸੀ, ਮਿਸ. ਰੋਹਿਣੀ ਮੁਸਾ, ਆਸ਼ਿਸ਼ਕੇ ਗੁਪਤਾ, ਜ਼ਫਰ ਇਨਾਇਤ, ਅਪੂਰਵ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਕਾਰਤਿਕੇਯ ਕੇ. ਮਹਿਤਾ, ਨੀਰਵ, ਮਿਸ. ਓਲਗਾ ਲੁਜ਼ੈਂਬਰਗ, ਅਰਜੁਨ ਸ੍ਰੀਵਾਗਸ, ਮਿਸ. ਸੁਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਿਸ. ਸਿਰਿਲ ਅਨਮਚੰਦ ਮੰਗਲਦਾਸ, ਰਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਮਿਸ. ਬਾਮੀ ਦਿਕਸ਼ਿਤ, ਮਿਸ. ਈ ਅਗਰਵਾਲ (ਮਿਸ. ਡੀ.ਐਸ.ਕੇ. ਲੀਗਲ ਲਈ), ਜਹਾਂਗੀਰ ਜੀਜੀਭੋਯ, ਵਿਵੇਕ ਏ. ਵਾਸ਼ੀ, ਮਿਸ. ਕਨਿਕਾ ਸ਼ਰਮਾ ਗੋਨੇਕਾ, ਹੁਜ਼ੈਮ ਨਵੀਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਹੀਦਾ ਮਦਾਵਾਲਾ, ਉਤਕਰਸ਼ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਮੋਹਦ. ਨਿਜ਼ਾਮ ਪਾਸ਼ਾ, ਮਿਸਟਰ ਆਸ਼ਾਬ ਅਹਮਦ, ਅਵਨੀਸ਼ ਜੋਸ਼ੀ, ਅਨਿਲ ਓ. ਓਮੁਨੀ, ਚਿਰਾਗ ਐਫ. ਸ਼ਰੋਫ, ਮਹੇਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਵਿਵੇਕ ਸਿੰਘ, ਰਿਸ਼ਭ ਪਾਰਕ, ਮਿਸ. ਸੁਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਿਸਟਰ ਈ. ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲਾ, ਭਰਤ ਸੰਗਲ, ਮਿਸ. ਸਾਨਿਆ ਦੱਦਚਮਜੀ, ਮਿਸ. ਵਿਦੁਸ਼ੀ ਗਾਰਗ, ਮਿਸ. ਅਮਿੰਦਿਤਾ ਦੇਕਾ, ਮਿਸ. ਈਸ਼ਾ ਗੁਪਤਾ, ਮਿਤੁਲ ਸ਼ੇਲਤ, ਮਹੇਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਮਿਸ. ਆਸਥਾ ਮਹਿਤਾ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰੋਹਿਤ ਭਾਟ, ਰਜਤ ਨੈਰ, ਐਮ. ਕੇ. ਮਾਰੋਰੀਆ, ਨਕੁਲ ਦੇਵਾਨ, ਪ੍ਰਣਮ ਗੌਹਲ, ਮਿਸਿਜ਼ ਤੁਜ਼ੈਨਾ ਗੁਲਬੋਇਲ, ਮਿਸ. ਐਸ਼ਿਕਾ ਮੈਲਿਕ, ਨੀਰਜ ਖੁਦਾਨੀਆ, ਚੋਂਸੁਰ ਯੁਏਨ, ਸਾਜ ਸਿੰਘ, ਆਸ਼ੀਸ਼ ਕਬਰਾ, ਮਿਸ. ਬਿੰਦੂ ਪ੍ਰੋਸੁਮ ਕੁਮਾਰ, ਅਨਿਰੁਧ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਬਾਲਾਜੀ ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਅਧਿਰਿਥਿਕਾ ਮੁਰਲੀ, ਮਿਸ. ਸੇਲਾ ਵਿਸਾਲਾਕਸ਼ੀ, ਮਿਸ. ਗੋਦਾ ਰਾਘਵਾਯਣ, ਮਿਸ. ਵੈਸ਼ਨਵੀ ਸੁਬਰਮਣਿਯਮ, ਹਿਤੇਸ਼ ਸਿੰਘਵੀ, ਮਿਸ. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਵਿਲ, ਮਾਇਕ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਮਿਸ. ਪ੍ਰਿਤੀਸ਼ਕਾ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਭਾਰਤੀ, ਸੰਜੇ ਬੰਸਲ, ਜੀ. ਕੇ. ਬੰਸਲ, ਡੀ.ਐਨ. ਰੇ, ਲੋਕੇਸ਼ ਕੇ. ਚੌਧਰੀ, ਮਿਸ. ਦਿਸ਼ਾ ਰਾਜੀਵ, ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨਾਇਕ, ਮਿਸ. ਸੁਨੀਤਾ ਰੇ, ਰਜਿੰਦਰ ਬਰੋਟ, ਪੀ. ਰੋਹਨ ਏ. ਰਾਜਾਧਿਆਕਸ਼ਾ, ਮਿਸ. ਤਨਵੀ ਹਾਮ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ. ਆਈ. 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2015 (ਇਸ ਨੂੰ "ਸੋਧ ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 26. ਐਕਟ ਲੰਬਿਤ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੋਰ ਨਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।"

3. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ, ਅਰਥਾਤ, ਭਾਰਤੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਕੋਚੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 19545-19546 ਦੇ 2016), ਐਕਰੋ ਦੀਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗਲੋਬਲ ਏਸ਼ੀਆ ਵੈਂਚਰ ਕੰਪਨੀ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 2224 ਦੇ 2016), ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਏਅਰਪੋਰਟਸ ਵਿਕਾਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੀ.ਬੀ.ਏ. ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 5021 ਦੇ 2017) ਅਤੇ ਯੂ.ਬੀ. ਕਾਟਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੈਸ਼ਰੀ ਗਿਨਿੰਗ ਅਤੇ ਸਪਿਨਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 33690 ਦੇ 2017), ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 (ਇਸ ਨੂੰ "1996 ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈ। ਬਾਕੀ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 36, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਰੂਪ ਜਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

4. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਕੋਚੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 19545-19546 ਦੇ 2016), ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 18 ਜਨਵਰੀ, ਏ 2012 ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਫਰੈਂਚਾਈਜ਼ੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 12 ਮਾਰਚ, 2011 ਅਧੀਨ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਇਕਲਾ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ 22 ਜੂਨ, 2015 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ। 16 ਸਤੰਬਰ, 2015 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਬੰਬਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੀ 26 ਨਵੰਬਰ, 2015 ਨੂੰ, ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਦੋ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਕਾਰੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਚੈਂਬਰ ਸਮਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ 3 ਦਸੰਬਰ, 2015 ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 36 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਸਟੇਅ ਹੋਵੇਗਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਚੈਂਬਰ ਸੰਮਨਾਂ ਦੀ ਬਹਿਸ ਏ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ 'ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ 2016 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ.19545-19546, ਉਪਰੋਕਤ ਚੈਂਬਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਮਨ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਗ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਦੋ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਰੂਪ ਦੇਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗਲੋਬਲ ਏਸ਼ੀਆ ਵੈਂਚਰ ਕੰਪਨੀ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 20224 ਦੇ 2016 ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਏਅਰਪੋਰਟਸ ਡਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੀ.ਬੀ.ਏ. ਇੰਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 5012 ਦੇ 2017, ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 27ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2015 ਅਤੇ ਮਈ, 2015 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 16ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ, 2015 ਅਤੇ 26ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਨ। ਯੂ.ਬੀ. ਕਾਟਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੈਸ਼ਰੀ ਗਿਨਨਿੰਗ ਅਤੇ ਸਪਿੰਨਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ

(ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 33690 ਦੇ 2017), ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 22ਵੀਂ ਫਰਵਰੀ, 2013 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਜ਼ੀ 2014 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 12ਵੀਂ ਜਨਵਰੀ, 2017 ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਕੋਟ ਦੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 2017 ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾਮਤੰਰ ਤੇ, ਵਿੰਡ ਵਰਲਡ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐਨਰਕੌਨ ਜੀ.ਐਮ.ਬੀ.ਐਚ. ਆਪਣੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 8372-8373 ਦੇ 2017, ਯੋਗੇਸ਼ ਮਹਿਰਾ ਬਨਾਮ ਐਨਰਕੌਨ ਜੀ.ਐਮ.ਬੀ.ਐਚ. ਆਪਣੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 8376-8378 ਦੇ 2017), ਅਜੈਆ ਮਹਿਰਾ ਬਨਾਮ ਐਨਰਕੌਨ ਜੀ.ਐਮ.ਬੀ.ਐਚ. ਆਪਣੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਸੀ) ਨੰਬਰ 8374-8375 ਦੇ 2017), ਅਤੇ ਅਨੁਰਾਧਾ ਭਾਟੀਆ ਏ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰਦੀ ਇੰਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 9599-9600 ਦੇ 2017), ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 23ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਭਾਵ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ 7ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ, ਤੀਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 6ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 4ਵੀਂ ਜਨਵਰੀ, 2016 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

6. ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮੂਲ ਵਜ੍ਹਾ ਬਣੇ ਧਾਰਾ 36 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ

"ਧਾਰਾ 36. ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ.

ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 (5 ਦੇ 1908) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ।"

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ

"ਧਾਰਾ 36. ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ.

(1) ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹਾ ਅਵਾਰਡ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ।

(2) ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵੱਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਅਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦੇ ਦੇਵੇ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਲਿਖਤੀ ਵਜ੍ਹਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਸਮੇਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 (5 ਦੇ 1908) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ।"

6. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਤਰਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਏ. ਸੁੰਦਰਮ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਅਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਾਂ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਅਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਥਿਸੇਨ ਸਟਾਲਯੂਨਿਯਨ ਬਨਾਮ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1999) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 334, ਐਨ.ਐਸ. ਨਾਇਕ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਗੋਆ (2003) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 56, ਅਤੇ ਮਿਲਕਫੂਡ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਆਈਸ ਕ੍ਰੀਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (2004) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 288 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੁਜ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਸੋਧ ਸਿਰਫ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਗਰੀਕਪਾਤੀ ਵੀਰਯਾ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਸੁਬਿਆਹ ਚੌਧਰੀ (1957) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 488 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਲਲੇਖਨੀਯ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਵੰਡਿਆ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਭਾਗ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਜੋ ਸਿਰਫ ਹਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ, ਉਹ ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਾਰਥਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹਨ ਅਸਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ. ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 36 ਸਾਰਥਕ ਹੈ ਕੁਦਰਤ, ਜੋ ਕਿ, ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਠਹਿਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰੈਜੀਮ, ਆਰਡਰ LXI, ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਠਹਿਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਹੁਣ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਿਮ ਮਿਆਦ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ 246ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਹਿਸ। ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਐਨ. ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 2017 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਆਰਬਿਟਰਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਖੁਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧ ਐਕਟ. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

8. ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸਵਨਾਥਨ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਜੋ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜੋ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 19546 ਦੇ 2016 ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੋਨੋਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ "ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈ" ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਕੇਵਲ ਮਧਿਆਸਥ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਨੋਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੇਵਲ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 26 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਲਪ ਕੇਵਲ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੇ। ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਥਾਈਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2015 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚੁਣੌਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਰਟੀ ਆਟੋਨੋਮੀ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ

ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਥਾਈਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਈ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾਵਾਂ 34 ਅਤੇ 37 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਪੀਲੀ/ਨਿਗਰਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਥੇ ਪਹਿਲਾ ਪਕ੍ਸ਼ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ,ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 36(2) ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ "ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਹੈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ "ਹੈ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸੀ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਲ ਐਂਡ ਫੈਬਰੀਕੇਸ਼ਨਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ (2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 540, ਜੋ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

9. ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ 2017 ਦੇ SLP (C) ਨੰਬਰ 5021 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਪੂਰਵਵਰਤੀ ਅਤੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 36, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ.

10. ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਦਾਤਾਰ, SLP ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ (C) 2016 ਦੇ ਨੰਬਰ 20224 ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਹਨ ਸਬੰਧਤ. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੀਕਰਨ "ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਥਾਈਸਨ (ਸੁਪਰਾ), ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 85 ਨੇ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਇਕੱਠੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਐਨ. ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁੰਦਰਮ, ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਪਲ ਐਕਟ, ਅਜਿਹੀਆਂ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ", ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਾਲਸੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸੋਧ ਐਕਟ.

11. ਸ਼੍ਰੀ ਅਨਿਰੁਧ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 20224 ਦੇ 2016 ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ 246ਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਾ 85ਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ

"ਐਟੋ" ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂਘ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਸਥਾਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੂੰਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਟ

ਆਧਾਰਿਤ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿੱਧਾ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀਟ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਅਤੇ 36 ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲ ਪੈਕੇਜ" ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਧਿਆਂਚਲੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਸੋਧ ਸਥਿਤੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

12. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤਰਕਾਂ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਨੀਰਜ ਕੌਲ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਜੋ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 19545-19546 ਦੇ 2016 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਦੋਵਾਂ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਥਾਈਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 23 ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਨਾਲ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਅਧੀਨ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਇਰਾਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮਾਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਵਨਾਥਨ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਮੂਲ ਇਰਾਦਾ ਅਦਾਲਤੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਓ.ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ. ਬਨਾਮ ਸਾਵ ਪਾਈਪਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (2003) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 705 ਅਤੇ ਓ.ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਵੈਸਟਰਨ ਜੀਓ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟੇਡ (2014) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 263 ਨੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਏ ਸਨ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੂਲ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਘਰੇਲੂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਪਾਰਕ ਸਾਲਸੀ. ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 36 ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਹਨ ਸੋਧ ਐਕਟ. ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਏ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੁਵੈਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਰ ਫਰੈਡਰਿਕ ਸਨੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟਨਰਜ਼, (1984) 2 WLR 340, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ “ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ” ਹੈ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੋਧ ਐਕਟ. ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ “ਹੈ ਧਾਰਾ 36(2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੋਧ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

13. ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ. ਚਿਦੰਬਰਮ, ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 8372-8373 ਦੇ 2017 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਉੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ, ਨੇ ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ “ਪਰ” ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਖੁਦ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਦੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਦੰਬਰਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 36, ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਫ਼ੈਸਲੇ ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 36 ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 36 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੋਵੇ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, (1969) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 244 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਸਿਰਫ ਵਿਅਰਥ ਕਾਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਕਾਰਜਯੋਗ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਨਾਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ "ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ" ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

14. ਸ਼੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 8374-8375 ਦੇ 2017 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪੈਰਾ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਲੋੜ ਇਸ ਲਈ ਪਈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੈਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਚਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਸੋਧਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

15. ਡਾ. ਏ.ਐਮ. ਸਿੰਘਵੀ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 8376-8378 ਦੇ 2017 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਹ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਰਮ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮਧਿਆਧਿਕਰਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਧਿਆਧਿਕਰਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਕੇਵਲ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ; ਪਹਿਲਾ, ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ "ਨੂੰ" ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਸਬੰਧਿਤ" ਨਾਲ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਦੋ, ਧਾਰਾ 21 ਦੀ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਧਿਕਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਮਧਿਆਧਿਕਰਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤਹਿਤ ਆਵਾਂਗੀਆਂ।

16. ਸ਼੍ਰੀ ਨਕੁਲ ਦੇਵਾਨ, ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 20224 ਦੇ 2016 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 26

ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਦੀ" ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਰਫ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ "ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਬੰਧੀ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਦੀ" ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪਾਰਟੀ ਆਟੋਨੋਮੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਛੋਹਣਯੋਗ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਅਣਛੋਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੀ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਨਫ਼ਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 22.2(5) ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸੋਧੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

17. ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧ ਐਕਟਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ— ਦੇਖੋ ਭਗਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ, 1988 (ਸੁਪਪ) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 30 ਨੂੰ 40-41। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇੱਕ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬਚਾਉ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਅਤੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਨੀਚੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

“ਧਾਰਾ 27. ਰੱਦ ਅਤੇ ਬਚਾਅ.

(1) ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਅਧਿਨਿਯਮ, 2015, ਇਸ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

(2) ਅਜਿਹੀ ਰੱਦੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੀ ਗਈ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ.

xxx xxx xxx

ਧਾਰਾ 85. ਰੱਦ ਅਤੇ ਬਚਾਅ.—

(1) ਮਧਿਆਂਤਰਣ (ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਅਤੇ ਕਨਵੈਂਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1937 (6 ਦਾ 1937), ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਐਕਟ, 1940 (10 ਦਾ 1940) ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ (ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ) ਐਕਟ, 1961 (45 ਦਾ 1961) ਇਸ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ.

(2) ਅਜਿਹੀ ਰੱਦੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,—

(a) ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਐਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਜਤਾਈ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ;

(b) ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਐਕਟ

ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ।"

18. ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ, 246ਵੀਂ ਕਾਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਲਾਈਦਾਇਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੋ ਅਗਸਤ, 2014 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ:

"ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਸਵੀਕ□ਤੀ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੀ ਆਪੇ-ਆਪ ਰੋਕ

43. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪੁਰਸਕਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਥੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲੰਬਿਤਤਾ ਇੱਕ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਲ & ਫੈਬ੍ਰੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, (2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 540 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਜਦਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਫਕੋਂਸ ਇਨਫਰਾਸਟਰਕਚਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟਰੱਸਟੀਜ਼, ਪੋਰਟ ਆਫ ਮੁੰਬਈ 2014 (1) ਆਰਬ ਐਲ.ਆਰ. 512 (ਬੰਬੇ) ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਵੀਕ□ਤੀ, ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ/ਪੁਰਸਕਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਰਤੂਅਲ ਤੌਰ ਤੇ ਲੱਖਵੀਂ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

44. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਲੂਮੀਨੀਅਮ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਅੱਤਲ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਦੇਣਾ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਲਪਿਕ ਝਗੜਾ ਹੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਹਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਸਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਤਰਾਲਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਸੋਧ ਦੀ ਤਾਤਕਾਲਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣਗੇ।"

45. ਇਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਅਵਾਰਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਹੈ,

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ ਅਸਥਾਈ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

76. ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 85-ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦਾਇਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਮਧਿਆਸਤਾ/ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 85-ਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ, ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਅਗਾਊ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਿਪੋਰਟ ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀ:

"ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਸੋਧ"

19. ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ, (i) "ਜਿਥੇ ਸਮਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਜੋਂ ਨੰਬਰਿੰਗ ਜੋੜੋ ਅਤੇ "ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ," ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਬਦਾਂ "ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਨੂੰ ਮਿਟਾਓ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਫਿਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ" ਜੋੜੋ।

(ii) ਉਪ-ਧਾਰਾ “(2) ਜਿਥੇ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ;” ਜੋੜੋ

(iii) ਉਪ-ਧਾਰਾ “(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ” ਜੋੜੋ।

(iv) ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜੋ “ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਰੋਕ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਪੈਸੇ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 ਅਧੀਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ।”

[ਨੋਟ: ਇਹ ਸੋਧ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਰੋਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਸਟੀਲ & ਫੈਬ੍ਰਿਕੇਸ਼ਨਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, (2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 540, ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।]

ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 85ਏ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਸੈਕਸ਼ਨ 85ਏ ਦਾ ਸਮਾਵੇਸ਼

ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 85ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ। — (1) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2014 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਨਵੇਂ ਮਧਿਆਂਤਰਣਾਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਸਿਵਾਏ ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ—

(ਅ) ਸੈਕਸ਼ਨ 6-ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਾਰੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮਧਿਆਂਤਰਣਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਆਖਿਆ: ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਬ) ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਾਰੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮਧਿਆਂਤਰਣਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਮੁੱਦਾ ਅਦਾਲਤ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇ।

(ਸ) ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਾਰੇ ਲੰਬਿਤ ਮਧਿਆਂਤਰਣਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

(2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ,—

(ਅ) "ਨਵੇਂ ਮਧਿਆਂਤਰਣ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਜਿੱਥੇ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2014 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।

(ਬ) "ਨਵੀਂਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2014 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

[ਨੋਟ: ਇਹ ਸੋਧ ਲੰਬਿਤ ਮਧਿਆਂਤਰਣਾਂ/ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।]

19. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ. ਸਤਪਥੀ (ਢੇਂਕਨਾਲ) ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 (ਅ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਧ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਜੋ ਓਐਨਜੀਸੀ-ਆਰਆਈਐਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇਨਸਾਫ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਆਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਕਰੀਏ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਏਪੀਜੇ ਰੈੱਡੀ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲੰਬਿਤ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ 246ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 85-ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਹਰੇਕ ਸੋਧ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਦਾਇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਮਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਖਾਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ 246ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 85ਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦਾਇਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਬਿੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਬਿੱਲ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਗਾਊ ਅਸਰ ਹੀ ਰੱਖੇਗਾ।"

20. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 85ਏ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੀ ਤੁਲਨਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ, ਸੈਕਸ਼ਨ 85ਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜ ਅਗਾਊ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ - (i) ਤਾਜ਼ਾ ਮਧਿਆਸਥਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ (ii) ਤਾਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ। ਤਾਜ਼ਾ ਮਧਿਆਸਥਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਾਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 85ਏ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਸਰ ਰੱਖੇਗਾ। ਪਹਿਲਾ ਲਾਗਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 16(7) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਨਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ) ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਖਿਕ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਲਤਵੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਨੇ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਧਿਆਂਚਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਜਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਧਾਰਾ 85ਏ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਚਲਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

22. ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਥਾਈਸਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 26 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"26. ਅੱਜ ਦੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਂਡ ਕੀਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਅਸੀਂ ਉਪਰ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਮ.ਐਮ.ਟੀ.ਸੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਕੇਸ ([1996] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 716) ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਐਕਟਾਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ, ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਮ ਫਾਇਨਾਂਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਕੇਸ ([1999] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 479) ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਯੂ.ਐਨ.ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ.ਏ.ਐਲ. ਮਾਡਲ ਲਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਵੈਤ ਦੇ ਪਬਲਿਕ ਵਰਕਸ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਬਨਾਮ ਸਰ ਫ੍ਰੈਡਰਿਕ ਸਨੋ ਅਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ([1984] 1 ਸਾਰੇ ਈ.ਆਰ. 733 (ਐਚ.ਐਲ.)) ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਨਾਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦ ਕੁਵੈਤ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਪਾਰਟੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਲਾਰਡਸ ਦੇ ਘਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ (ਯੂ.ਕੇ.) ਮਧਿਆਂਚਨ ਐਕਟ, 1975 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਇਨਾਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੁਵੈਤ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਪਾਰਟੀ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।" ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ ਕੁਵੈਤ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਲਕਫੂਡ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ 315 ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ:

"70. 1996 ਦਾ ਐਕਟ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 85 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਨਾਨ ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਹੇ ਗਏ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਅ) ਇੱਕ ਬਚਾਉ ਕਲੋਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਹੇ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧਿਆਂਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਮਧਿਆਂਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਬਚਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧਿਆਂਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਸੀਮਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ, ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਧਿਆਂਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 21 ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬਚਾਉ ਕਲੋਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਂਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ

ਵਿਚਾਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਹਿਣਾ ਕਿ "ਮਧਿਆਂਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ" ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਮਧਿਆਂਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੇਵਲ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸ-ਲਾਅ ਵੀ ਇਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਉਲਟਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਸ਼ੀਟ ਸਟੀਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ [(1998) 5 SCC 599] ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਥੇ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹੈ, ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹੋਣ।"

23. ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਮਾਗਮ ਹੈ। ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ 'ਪਰ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਭਾਗ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਵਨਾਥਨ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਪਰ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦੁਹਰਾਉ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਕੰਸਾਈਜ਼ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਨ ਕਰੰਟ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

“ਜੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਦੁਹਰਾਈ ਨੂੰ ਅਗਾਧ ਕਰਨਾ; ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ)”।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ “ਪਰ” ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

24. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੋਰਥੋਂ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ...” ਇਹ ਹੈ ਕਿ: (1) “ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ” ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; (2) ਵਰਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਤੋਂ” ਹੈ ਅਤੇ “ਸੰਬੰਧਿਤ” ਨਹੀਂ; ਅਤੇ (3) ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੋਰਥੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, “…ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ” ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਸੰਬੰਧਿਤ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ “ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ” ਅਤੇ “ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ” ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।

25. ਇਹ ਕਿ “ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ” ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ”

ਪੂਰਾ ਅਧਿਆਇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਤੋਂ 27 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਤੋਂ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਸੰਬੰਧਿਤ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ, ਜੋ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਥਤਾ

ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਚੂੰਕਿ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ “ਹੋਰਥੋਂ ਸਹਿਮਤ” ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਮਧਿਅ◌ਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੱਲ ਗੌਣ ਹੈ ਉਹ ਹੈ 1996 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਣਾ। ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਕੇਵਲ ਮਧਿਅ◌ਾਦੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਮਧਿਅ◌ਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਦੂਜਾ ਭਾਗ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਮਧਿਅ◌ਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਮਧਿਅ◌ਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ" ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ 1996 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 26, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ - ਮਧਿਅ◌ਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮਧਿਅ◌ਾਦੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ, ਮਧਿਅ◌ਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮਧਿਅ◌ਾਦੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਕਰੇਗਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਭਾਗ), ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਆਰਬਿਟਰਲ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਹੋਣ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, "ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

26. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਸੱਚੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ 6 ਤਬ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਸਾਫ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 26 ਇੱਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

27. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਕ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਢੋਲੇਰਾ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1967) 1 ਐਲ.ਐਲ.ਜੇ 434, ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"6. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲ ਮੂਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਸ

ਲਈ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਬੋਨਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(1) ਦੁਆਰਾ ਬੋਨਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਰਿਣਾਮ ਧਾਰਾ 40(1) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਿਟਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਦੂਜੇ ਉਪ-ਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਕਾਰਨ। ਉਹ ਉਪ-ਭਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

"40. ਰੱਦ ਅਤੇ ਬਚਾਉ।

(1)x x x

(2) ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਲਈ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਨਿਯਮ 29 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।"

ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਮੰਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਵੱਖਰੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਾਸ ਬਚਾਉ ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਲਈ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ 29 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਵਿੱਚ ਕਲਾਵਤੀ ਦੇਵੀ ਹਰਲਾਲਕਾ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. (1967) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 833, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 297 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬਚਾਉ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਲਟ ਮੰਸ਼ਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"14. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀਆਂ, ਆਦਿ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 297(2) ਉਲਟ ਮੰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਕਾਬਰਾ [ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 5] ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੰਨਾ 68 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

"ਨਾ ਹੀ ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 6, 1949-50 ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਜਿਊਂਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 2 ਅਤੇ 13 ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਜੈਸਾ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ "ਵੱਖਰੀ ਮਨਸ਼ਾ" ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖਰੀ ਮਨਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 297(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਕੇ, ਕੁਝ

ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਰੋਧੀ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

28. ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੱਦੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬੀ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, 1955 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 893 ਤੇ 899-900 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਰੱਦੀਕਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਪੈਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਆਪ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਵੱਖਰੀ ਮਨਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਰੱਦੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਏ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਰੱਦੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਨਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖਰੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਲਾਈਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਰੱਦੀਕਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੋਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਧਾਰਾ 6 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੋਧ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੇ। ਅਜਿਹੀ ਅਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਬਚਾਉ ਧਾਰਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡੌਕ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਧੋਦੇਰਾ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪਸ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 6 ਅਤੇ ਟੀ.ਐਸ. ਬਾਲਿਆਹ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਸ. ਰੰਗਾਚਾਰੀ, 1969 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 65 ਵਿੱਚ 71-72 ਤੇ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

29. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਵਨਾਥਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ 1996 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਵਨਾਥਨ ਅਨੁਸਾਰ, "ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ" ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਧੀਨ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਿਨਾ ਸੋਧ ਵਾਲੇ 1996 ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਮੇਤ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ, ਇਹ ਤਰਕ ਲਗਭਗ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਐਨ. ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਨੇ ਕੀਤੀ, 1996 ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 26। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2018 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸੋਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਐਕਟ: (i) ਧਾਰਾ 87, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਉਹ ਫਾਰਮ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰੈੱਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ (ii) ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਬਿੱਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੋਧ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ 26, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਦੇ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, "ਸੀਟ" ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਦੁਬਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਹਿੰਸਾ, "ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਥਾਂ" ਵਜੋਂ 1996 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

"

7

30. ਸ਼੍ਰੀ ਨੀਰਜ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 19545-19546 ਦੇ 2016 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਧਿਲਕਾਲਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਧਿਲਕਾਲਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੁਵੈਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਮਾਂ ਦੇ ਮੰਤਰੀ (ਉੱਪਰੋਕਤ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

31. ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਉਹ ਯੂ.ਕੇ. ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1975 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(1) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਧਿਲਕਾਲਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਕ ਜਮਾ ਹੱਕ/ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨਾਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਧਿਲਕਾਲਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਰਾਸਰ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਮਧਿਲਕਾਲਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਮਧਿਲਕਾਲਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਧਿਲਕਾਲਿਕ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਫਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਮਧਿਲਕਾਲਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

32. ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਦੰਬਰਮ, ਕੁਝ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਹੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ" ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਸਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 26 ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,

ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਉੱਪਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰਥੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਸਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

33. ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬਚਾਉ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਨਾਲ ਹਾਸਲ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵੇਸਟਿਡ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆ, ਜੋ 1996 ਐਕਟ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧ ਹੇਠ ਹਾਸਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

34. ਡਾ. ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ "ਮਧਿਆਵਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰਮ, ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਹੋਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਲਾਭ ਦੋਨੋਂ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਥਾਈਸੇਨ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਥਾਈਸੇਨ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ, 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 85(2)(ਕ) ਵਿੱਚ "ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ" ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)(ਕ) ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਪਹੁੰਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

35. ਥਾਈਸਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ. ਥਾਈਸਨ (ਸੁਪਰਾ), 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 85(2)(ਏ) ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਸੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਏ)। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ "ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ 1996 ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ 1996 ਐਕਟ ਸਾਲਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ "ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ 1996 ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

36. ਥਾਈਸੇਨ (ਉੱਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 85 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"23. ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: (1) ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰਥੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਜਤਾਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ (2) ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (ਅ) ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ (ਬ) ਪੁਰਾਣਾ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। 'ਸੰਬੰਧਿਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਯਪੈਕ ਸਿਸਟਮਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ [(1988) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 299], ਮਨੁਸ਼ੀਲਾਲ ਧਨਰਾਜ ਜੈਨ [(1995) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 665], ਧਨੰਜਯਲ ਗੋਵਿੰਦਰਾਮ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਐਸ.ਸੀ. 1285 : (1961) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1020] ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਮੈਨੂ. [(1993) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 320] ਵਿੱਚ। 'ਸੰਬੰਧਿਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ 'ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣਾ ਐਕਟ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ 'ਤੱਕ' ਸ਼ਬਦ ਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 'ਸੰਬੰਧਿਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸੀਮਿਤ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਏ ਭਾਗ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਬਚਾਉ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

(ਪੰਨਾ 369)

ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 48 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਧਿਅਕਾਲੀਨ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਐਕਟ, 1940 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"48. ਲੰਬਿਤ ਹਵਾਲਾਂ ਲਈ ਬਚਾਅ।—ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵੇਲੇ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੱਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ।"

(ਪੰਨਾ 349)

ਪੈਰਾ 33 ਫਿਰ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"33. ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਦੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਕਾਰਨ, ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ 'ਹਵਾਲਾ' ਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ 'ਆਰੰਭ' ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਈ) 'ਹਵਾਲਾ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਨੂੰ' ਅਤੇ ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਵਿੱਚ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ 'ਸੰਬੰਧਿਤ' ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(ਪੰਨਾ 375)

ਪੈਰਾ 25 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮਨਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਨਤੀਜੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਇਕ ਅਰਜਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 'ਸੰਬੰਧਿਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੂਰੀ ਮਧਿਅਕਾਲੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੂਚੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਇਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

37. ਥਿਸੇਨ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਨੂੰ" ਅਤੇ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਤਰ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਧਾਰਾ 85 ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, 1996 ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੌਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ। 1996 ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਮੁੜ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ। ਇਸ ਲਈ, ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 26 ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਬਦ "ਨੂੰ" ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਕਿ "ਆਰੰਭ" ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 85(2)(ਅ) ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨਾਲ, ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਾ 21 ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।

38. ਥਾਈਸਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਐਨ.ਐਸ. ਨਾਇਕ (ਸੁਪਰਾ)। ਥਾਈਸਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 32 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 22 ਅਤੇ 23, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

“13. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਸਚਾ 1 ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਕੋਚ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਸਚਾ 2, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਸਚਾ 1 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ "ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ" ਨੂੰ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕੇਵਲ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਦੇ ਅੰਪਾਇਰ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਉਲਝਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅੰਪਾਇਰ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧੀਨ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਸਚਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਇੱਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਸ਼ੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਦੋਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪੁਰਾਣਾ ਐਕਟ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧੀਨ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

14. ਨਿਸਕਰਸ਼ 3 ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਧਿਆਂਚਨ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਧਿਆਂਚਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮਧਿਆਂਚਕ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚੁਣਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਫਰੇਜ਼ “ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ” ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 17, 21, 23(2), 24(1), 25, 26, 31, 85(2)(a) ਆਦਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮਧਿਆਂਚਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਂਚਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮਧਿਆਂਚਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਂਚਕ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਧੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੈਟਲ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕ ਅਰਜਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਿਲਕਫੂਡ ਲਿਮਿਟਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਥਿਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਐਨ.ਐਸ. ਨਾਇਕ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ,

1940 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ 1996 ਦਾ ਐਕਟ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਥਿਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

39. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਜਿਥੇ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਟੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸਨ? ਕੀ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ "ਕਾਰਜਾਵਾਈ" ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਅਤੇ "ਕਾਰਜਾਵਾਈ" ਵੱਖਰੇ ਸੰਕਲਪ ਹਨ, "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਮੌਲਿਕ ਹੈ ਅਤੇ "ਕਾਰਜਾਵਾਈ" ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੈ।

40. ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਥਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਉੱਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ 32(1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਵਿਤਰਣ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 32(2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਧਾਰਾ 33 ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਾਵਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ 1996 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ, ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸਕਾਰ "ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 1940 ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਮੌਲਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। 1940 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਾਵਾਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਔਪਚਾਰਿਕ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੈ। 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

41. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਵੱਲ ਲੈਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਦੇਖੋ ਆਰਡਰ XXI ਨੂੰਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦਾ ਕੋਡ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਧਾਰਾ 36(3), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਸਿਵਲਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਨ ਹੁਕਮ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਰੋਕ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਬਦਲੇ, ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ LXI, ਨਿਯਮ 5 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਇਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,"ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ"। ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਧਾਰਾ 36 ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ,

ਆਰਡਰ XXI ਅਤੇ ਆਰਡਰ LXI, ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦਾ ਕੋਡ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿਮਧਿਆਂਤਰੀ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਿਬੜਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀਉਹ ਮੌਲਿਕ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਹਨ।

42. ਲਾਜੀ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਬਨਾਮ ਹੰਸਰਾਜ ਨਾਥੂਰਾਮ, (1971) 1 SCC721 ਤੇ 728, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 201(1)(b) ਨੂੰ ਮੱਧਭਾਰਤਅਤੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੀਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ1951 ਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲਾਗੂਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਬਦਲਾਅ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“15. ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੋਰਨਾ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦੀ ਨਾ-ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਤਣਾਅ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਨਾ-ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 201(1)(b) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ “ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰ” ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ, ਹੁਕਮ ਦੀ ਨਾ-ਲਾਗੂਤਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਭਾਰਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ (ਅਨੁਕੂਲਿਤ) ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਤਰਕ ਦ

ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ “ਕੋਡ” ਦਾ ਹੱਥ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਮੋਰੇਨਾ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਵੈਧਤਾ ਹੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਕਾਰਨ। ਭਾਵੇਂ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੋਰਟ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। “ਕੋਡ” ਦੇ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ, ਮੋਰੇਨਾ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕੋਰਟ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

16. ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ "ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ... ਇਹ ਕੇਵਲ ਖਾਸ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੇ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ" — (ਹੈਮਿਲਟਨ ਜੈਲ ਬਨਾਮ ਵਾਈਟ. [(1922) 2 KB 422] ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਐਟਕਿਨ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਮੌਜੂਦ ਸਿਰਫ ਹੱਕ, ਸਟੈਚਯੂਟ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ "ਇਕੱਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੱਕ" ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ — ਐਬਟ ਬਨਾਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਫਾਰ ਲੈਂਡਸ [(1895) AC 425] ਅਤੇ ਓਗਡੇਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਲੂਕਾਸ. [(1969) 1 All ER 121] ਨੂੰ ਵੇਖੋ।

ਨਰਹਰੀ ਸ਼ਿਵਰਾਮ ਸ਼ੇਟ ਨਰਵੇਕਰ ਬਨਾਮ ਪੰਨਾਲਾਲ ਉਮੇਦੀਰਾਮ [(1976) 3 SCC 203 ਤੇ 207, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਲਾਲਜੀ ਰਾਜਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਗੋਆ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਸੀਲਾ ਹੱਕ ਹੈ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੋਆ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਇੱਕ ਵਸੀਲਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਵਸੀਲਾ ਹੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਅਮਲਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਪਿੱਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਚੂੰਕਿ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਮਲਦਾਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਭਾਵਿਕ ਵਸੀਲਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ ਲੰਬਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

43. ਮਾਮਲਾ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੱਖਰੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36, ਸਿਰਫ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਮੇਲਖਾਤਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਹੀ ਇੱਕ ਅਮਲਦਾਰੀ ਫੈਸਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਹੁਣ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਇਕੱਠਿਆ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ 1996 ਐਕਟ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਸੋਧ ਐਕਟ. ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ ਗਾਰਿਕਪਤੀ ਵੀਰਯਾ (ਸੁਪਰਾ), ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪੰਨਾ 515 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (v) ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ, ਸਾਲਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਕੇ, ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਹੋਵੇਗਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਏ.ਐਲ. ਰੱਲਿਆ ਰਾਮ, (1964) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 164 ਅਤੇ ਐਨ.ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜੇ.ਜੀ. ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, (2010) 2 ਐਸਸੀਸੀ 385, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਨੇਹਦੀਪ ਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਮਾਲ-ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ, (2010) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 47-49 'ਤੇ 34, ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਧਾਰਾ 34 ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਅਪੀਲ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ 7 ਉਦਯੋਗਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਐਕਟ, 1993, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ “ਅਪੀਲ” ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"36. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਪੀਲ" ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਭਯੰਕਰ

[(1969) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 74] ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਸੀਮਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ, ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਰਥ ਨੂੰ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਪੂਰੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਸ ਆਦੇਸ਼/ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਕੇਵਲ ਸੀਮਿਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਅਕੇਲਾ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਵੇ।

xxx xxx xxx

40. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6(1) ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 62(2) ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਧਾਰਾ 6(1) ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਦੀ ਰਾਹ ਚੁਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਣ ਦਾ ਸਹੀ ਸੰਦਰਭ ਬਿਆਜ ਐਕਟ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਿਆਜ ਐਕਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਐਕਟ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਿਆਜ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ।

44. ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36(2) ਵਿੱਚ "ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਾਫ ਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਨੂ ਰਾਮਚੰਦਰ (1961) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 26, ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਪਰਫੈਕਟ ਟੈਂਸ ਵਿੱਚ "ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ "ਹੋਵੇਗਾ" ਜਾਂ "ਹੋਵੇ" ਦਾ ਅਰਥ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੂਚੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਹੋਵੇਗਾ" ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਾਮਿਆਂ ਬਨਾਮ ਫਾਇਰਸਟੋਨ ਟਾਇਰ & ਰਬੜ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ, (1973) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 813 ਵਿੱਚ 838 'ਤੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ 60 ਅਤੇ 61 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਅਤੀਤ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਲਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 11ਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, "ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦਸੰਬਰ 15, 1971 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"63. ਇਸ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮੁੜ-ਪਿੱਛੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ..."

45. ਇੱਕ ਵਿਧੀਗਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ "ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" ਧਾਰਾ 34 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ

ਇੱਕ ਸੰਕੇਤਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਦੇ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਵੀ। L'Office ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਚੈਰੀਫਿਨ ਡੇਸ ਫਾਸਫੇਟਸ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯਾਮਾਸ਼ੀਤਾ-ਸ਼ਿੰਨੀਹੋਨ Steamship Co. Ltd., (1994) 1 AC 486 ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13ਏ 1 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ ਵਿਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜੀ ਜਾਂ ਮੁਆਫੀਯੋਗ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਰਡ ਮੁਸਟਿਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਮੇਰੇ ਲਾਰਡਸ, ਬ੍ਰੇਨਰ ਬਨਾਮ ਵੂਕਾਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਦੇ ਫੈਸਲਾ ਦਾ ਅਸਰ, ਨਾਲ ਹੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੇ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਚਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀਆਂ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਚਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕੇ, ਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ, ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ (ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ) ਲਗਭਗ ਸਰਵਸੰਮਤ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਲੋਚਨਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਆਈ। ਕਈ ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮਧਿਆਸਤਾ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਜਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਸਰ ਥਾਮਸ ਬਿੰਘਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਵੋਲ. 5, ਪੰਨਾ 333 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ), ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਿਆਂ ਵਿਭਾਗੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਆਨ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਦਾਂਤ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮਧਿਆਸਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਕੋਚ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦਬਾਅ ਅਣਖੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 1990 ਵਿੱਚ ਕੋਰਟਸ ਅਤੇ ਲੀਗਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਕਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 102 ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1950 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ।"

ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਹੰਗਾਮਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਸਮਾਪਤੀ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਮਸਟਿਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"ਇਸ ਨੂਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਾਰਾ 13ਏ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਹਨ: '(ਅ) . . . ਇਥੇ ਬੇਹੱਦ ਅਤੇ ਨਾਮਕੂਲ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ . . .' ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਕੱਲੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਇਹ, ਧਾਰਾ 13ਏ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਦੇਰੀ ਸਾਰੀ ਉਸ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸਮਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਨਿਆਇ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੁਵਿਧਾ ਬਾਰੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਫ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 13ਏ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਸਥਿਤੀ ਹੋਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨਾਪਸੰਦੀਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕੰਡੇ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਉਪਾਯ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨਿਆਇ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਣਮਿਟਬਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਹਰਲਾ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰਥੋਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਧਾਰਾ 13ਏ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਪਸ਼ਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਯੋਗ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਬੇਲਡਮ ਐਲ.ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੇ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੇ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ

ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ।"

46. 2004 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸੋਧਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਅਣਉਚਿਤਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਨਾਮ ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਰੋਕ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ (ਅਤੇ ਜੋ ਰੋਕ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ) ਬਿਨਾਂ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36 ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ।

47. ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਟਕਰਾਏ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

48. ਫਿਰ ਵੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਨੇ ਥਾਇਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਰਮੀਤ ਜੋਹਰਹਾਨ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਸਲਾਮ, (2001) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 573 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਥਾਇਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 32, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ 1940 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 36 ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਗਮੁਟ ਨੂੰ ਲਿਆ, ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ। ਇਹ ਵੀ 1940 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1996 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 1940 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਨਫ਼ਾਜ਼" ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਵਾਕ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਅਤੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ 1996 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਕ□ੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ & ਅਨ੍. ਬਨਾਮ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਦੁਬੇ (1976) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 540, 544 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਨੁਚਿੱਤ 31(1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੰਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਆਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੁਝ ਗਲਤਫਹਮੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਅਕਸਰ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਹਨ। ਪਰ, ਇਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਕਦੇ ਕਦੇ ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰੇਸ਼ੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਨਿਯਮ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਰੇਸ਼ੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕੁਝ ਨਤੀਜੇ ਜੋ ਸਮਾਨ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਵੱਖਰਾ ਤੱਥ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਿਦਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।”

49. ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਮੀਦ ਜੋਹਰਾਨ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਮਲ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਸੰਕਲਪ ਹਨ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 136 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ, 1899 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਕੇਸ

ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਅਨੁਚਿੱਤ 136 ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਮਲ ਲਈ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਤੇ ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰਾਂ ਉੱਤੇ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਬ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਅਧੀਨ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਅੜਚਨ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਮਾਨੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਔਪਚਾਰਿਕਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵੈਧਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਧਾਇਕ ਮੰਡਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜੋ ਅਨੁਚਿੱਤ 136 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸੇ ਵਿਧਾਨ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੋਕੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਅਧਿਕਾਰ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ।"

(ਪੰਨਾ 593 ਤੇ)

ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 35 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ. ਇਸ ਲਈ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਨੂੰ "ਓਵਰਰਨ" ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿਓ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

50. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ (ਦੇਖੋ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 13)। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕਾ" ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, "ਬੇਤੁਕਾਪਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਤੁਕੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਫ ਵਿਆਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ" (ਦੇਖੋ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 38)।

51. ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸਵਨਾਥਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅੱਕਾਯਾਨਿਕਰ ਬਨਾਮ ਏ.ਏ.ਏ. ਕੋਠਾਦਾਈਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਅਨਜ. (2004) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 469 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਮੀਦ ਜੋਹਰਨ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੰਕੀਰਣ ਬਿੰਦੂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਵਧੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫੀ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਮੂਲ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, 12 ਸਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੇ ਜਾਣੇ

ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ।

52. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਇਨਾਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਮੁਅੱਤਲ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਥੇ ਫਿਰ, ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਦ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਇਕ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਕ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਜਿਹਾ ਇਨਾਮ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁਗਲ ਐਂਡ ਕੰ. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਨੁਸਰਨ ਕੀਤਾ:

“ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਵਜ੍ਹਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਣਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁਗਲ ਐਂਡ ਕੰ. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ (ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 162 ਦੀ 1962—ਫੈਸਲਾ 11-10-1962 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁਗਲ ਐਂਡ ਕੰ. ਨੇ ਹਾਪੁੜਜ਼ੰਗ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਜਵਾਬੀ 1, ਨੇ ਜਵਾਬੀ 2, ਕਰਨਲ ਐਸ.ਕੇ. ਬੋਸ, ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ 1 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁਗਲ ਐਂਡ ਕੰ. ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀ 1 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜਵਾਬੀ 2 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦਰਭ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬੀ 2 ਦੁਆਰਾ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਨਾਮ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਾਦ ਫੈਸਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਇਨਾਮ ਨੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਬੇਨਤੀ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

“ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਬੰਧੀ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਾਰੇ ਦਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਲਈ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ ਮਧਿਆਸਥ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੂਲ ਦਾਵੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕਰਜੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਭਜਹਾਰੀ ਸਾਹਾ ਬਾਨਿਕਿਆ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਸਾਕ [(33 ਕੈਲ. 881 ਪੰਨਾ 898)] ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਵਾਰਡ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦ ਤਕ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਰਯਾਪਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਵਾਰਡ ਜੋ ਕਿ ਸਤਹ 'ਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਹੈ, ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ... ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਔਪਚਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਇਹ ਨਤੀਜਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਆਂਕਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਮੌਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਉਸ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੁਆਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।”

ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ “ਫੈਸਲਾ” ਕੀਤਾ ਕਿ ਓਵਰਪੇਮੈਂਟਸ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਹਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬੀ 2 ਦੀ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਲਈ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਇਹ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਅਧੀਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ 'ਤੇ

ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਇਕ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਕ ਬੇਕਾਰ ਕਾਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਲਾ ਅਵਾਰਡ ਕੇਵਲ ਇਕ ਬੇਕਾਰ ਕਾਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1)(ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

(ਪੰਨੇ 248-249 ਤੇ)

53. ਜਸਟਿਸ ਹੇਗੜੇ ਨੇ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਜਦ ਤੱਕ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।” ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਕੇਵਲ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ, ਸਿਰਫ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਔਪਚਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

54. ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਨੇ ਫਿਰ ਆਰ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਪਦਮਿਨੀ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ (1995) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 630, ਫਿਊਰਸਟ ਡੇ ਲਾਸਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜਿੰਦਲ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (2001) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 356, ਸੇਡੋ ਫੋਰੈਕਸ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡ੍ਰਿਲ. ਇੰਕ. ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. (2001) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 717 ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ ਬਨਾਮ ਅਨੀਤਾ ਨਾਨਦਰਾਜੇ (2009) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 462, 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੋਧ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਬਦਲਾਅ ਨਾ ਕਰੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੇ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧਾਂ ਵੱਲ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 34(2) ਦੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ”, ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਨਿਸਚਿਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੁਭਾਵਿਕ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੂੰਕਿ ਮੌਲਿਕ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਵ ਪਾਈਪਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਉੱਪਰ) ਅਤੇ ਵੈਸਟਰਨ ਜੀਕੋ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਮਾਰਕਸ ਆਇਲ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਬਨਾਮ ਗੇਲ (ਭਾਰਤ) ਲਿਮਿਟੇਡ (ਪਹਿਲਾਂ ਗੈਸ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ) 2017 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ 1024 ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧ ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਗਾਊਂ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਿੱਛੇ ਹਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰ ਜਾਂਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ।

55. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿਹੜੇ ਅਨੋਮਲੀਜ਼ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੋਮਲੀਜ਼ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਉਹਨਾਂ ਮਧਿਆਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਅਨੋਮਲੀਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਨੋਮਲੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਚਾਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਖੁਦ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਉਸ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਧਿਆਚਾਰੀ

ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮਧਿਆਚਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਧਿਆਚਾਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਨੋਮਲੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਮਧਿਆਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਮਧਿਆਚਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਧਿਆਚਾਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਚੂੰਕਿ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਫਿਤਰਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਅਨੋਮਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਨਕਾਰੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ।

56. ਪਰ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"2. ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜੀ ਦੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਸਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਮਧਿਆਸਤਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਮਧਿਆਸਤਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ 176ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮਧਿਆਸਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2003 ਨੂੰ 22ਵੇਂ ਦਸੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਨਤਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਸਦੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ 4ਵੇਂ ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਥੇ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਉਕਤ ਬਿੱਲ ਦੀਆਂ ਕਈ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਅਨੁਸਾਰਨ, ਉਕਤ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ।

3. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ 246ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ "ਮਧਿਆਸਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 ਵਿੱਚ ਸੋਧ" 'ਤੇ ਅਗਸਤ, 2014 ਵਿੱਚ ਵਿਵਿਧ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਤੰਤਰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਧਿਆਸਤਾ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਰਤੋਂਯੋਗ, ਲਾਗਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ।

4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ 189 ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 178ਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੈਂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉੱਚ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਮੌਦਰਿਕ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਆਸਾਨ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੈਂਡੀਂਗੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਮਧਿਆਸਤਾ ਰਾਹੀਂ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

5. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਅਨੁਕੂਲ ਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ

ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1996 ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਅਧਿਨਿਯਮ, 2015 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਜਤਾਈ।

6. ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2015 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ, ਜੋ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਲਹ (ਸੋਧ) ਅਧਿਨਿਯਮ, 2015 ਨੂੰ ਬਦਲੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਮਤ:

(i) "ਅਦਾਲਤ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਪਾਰਕ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇ;

(ii) ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਯਾਂ ਆਦਿ ਦੇਣ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ;

(iii) ਇੱਕ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;

(iv) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗੀ;

(v) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧਾ ਕੇਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ 'ਤੇ, ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(vi) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਫੀਸ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਣ

ਮੱਧ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 11 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਧਿਆਂਚੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਮਧਿਆਂਚੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ;

(vii) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਝਗੜੇ ਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਤੇਜ਼ ਟਰੈਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(vii) ਮਧਿਆਂਚੀਆਂ ਦੀ ਤਟਸਥਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਧਿਆਂਚੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਬੰਧੀ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(ix) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ।

7. ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਧਿਆਂਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਰ ਵੀ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਅਨੁਕੂਲ, ਲਾਗਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਵੇ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

57. ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ 7ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 2018 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 87 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਧਾਰਾ 87 ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਅਸਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ 28 ਅਤੇ 34 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੋਧਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "...ਮਧਿਆਂਚੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਮਧਿਆਂਚੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ ਹੁਣ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਥੇ ਮਧਿਆਂਚੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਖੁਦ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਾਈਪਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਰਫ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ, ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਵਧੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਨਾਲ ਮਧਿਆਂਚੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਅੰਤਤਃ 1996 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ "246ਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਕੀਮ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਉਜਾੜੇ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ।

58. ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 2017 ਦਾ SLP(C) ਨੰਬਰ 8374-8375 ਅਤੇ 2017 ਦਾ 8376-8378। ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ, impugned ਨਿਰਣਾ, ਜਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਅਵਾਰਡ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ Enercon GmbH ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਾ ਗਿਆ Enercon ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਬਹੁਮਤ ਅਵਾਰਡ, ਪੈਰਾ 331(3)(ਬੀ) ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 2nd ਅਤੇ 3 WWIL, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਉੱਦਮ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ rd ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਇੱਕ ਰਕਮ 6,77,24,56,570/- ਰੁਪਏ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਬਹੁਮਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਪੈਰਾ 298 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“Enercon ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮਹਿਰਾ ਸਿੱਧੇ ਐਨਰਕੋਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਉਚਿਤ (13 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪੈਰਾ 18 2015 ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਿਖਤੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਪੈਰਾ 323.4 ਮਿਤੀ 13 ਮਈ 2016, 30 ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ 2014, ਪੈਰਾ 102(M.) 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿ ਡਬਲਯੂਡਬਲਯੂਆਈਐਲ ਐਨਰਕੋਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਸਿਰਫ ਹਿੱਸਾ ਹੈ (ਇਸ ਲਈ ਮੇਹਰਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਨਰਕੋਨ ਦਾ ਆਰਥਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਗਲਤ ਕੰਮ WWIL ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਡਬਲਯੂਡਬਲਯੂਆਈਐਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਲਤ ਕੰਮ, ਮਹਿਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ WWIL ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ Enercon ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਵੱਖ), ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਨਰਕੋਨ ਦਾ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਿਰਾ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਏ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਰਾਹਤ ਦਾ ਰੂਪ ਜਾਂ ਹੋਰ।"

ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 331(3)(b) ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਹੈ:

“(b) ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ:

(i) ਡਬਲਿਊ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ.ਐਲ. ਨੂੰ ਆਈ.ਐਨ.ਆਰ. 6,772,456,750 ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ 2011 ਅਤੇ 2012 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡਬਲਿਊ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮੁਨਾਫਾ ਹੈ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇਸ ਇਨਾਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਯੂਰਪੀਅਨ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਦਰ ਤੋਂ 3% ਵਧੇਰੇ ਦਰ ਤੇ ਬਿਆਜ ਸਮੇਤ।

(ii) ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ €3,794,970 ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ।"

59. ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਵਨਾਥਨ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਕ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡਬਲਿਊ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ.ਐਲ. ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਕ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 331(3)(b) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਐਨਰੌਨ ਦਾ ਚੈਂਬਰ ਸਮਨ, ਇਸ ਇਨਾਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

60. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਹਰਾ ਭਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਧਿਆਚਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ 2ਰੇ$_{SUPERSCRIPT}$ ਅਤੇ 3ਜੇ$_{SUPERSCRIPT}$ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹਨ, ਡਬਲਿਊ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ.ਐਲ. ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਨਰੌਨ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਡਬਲਿਊ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ.ਐਲ. ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਈਏ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐਨਰੌਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

61. ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਹੈ:

"ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ। ਜੇ ਮਿਸਟਰ ਮੇਹਤਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਡਬਲਿਊ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ.ਐਲ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਐਨਰੇਕਾਨ ਦੇ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਤਲਬ ਐਨਰੇਕਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਨਰੇਕਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਧਿਆਚਾਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਇਸਨੇ ਐਨਰੇਕਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਇਸਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੇਹਰਾਸ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੇਹਰਾਸ ਨੂੰ ਉਹ ਫਾਇਦਾ ਜਾਂ ਲਾਭ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਧਿਆਚਾਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਪੁਨਰਸਥਾਪਨ ਜਾਂ ਰਿਕਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਨਾਮਕਰਣ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਡਬਲਿਊ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ.ਐਲ. ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸਨੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 298 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਡਬਲਿਊ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ.ਐਲ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਬਲਿਊ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ.ਐਲ. ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਐਨਰੇਕਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਨਸਾਫ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਉੱਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

62. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਮੰਤਰਾਲਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 56 ਅਤੇ 57 ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate